

[Finansministeren.]

portioner i finansåret 1956—57 og med yderligere 1 portion i finansåret 1957—58.

Medens de siden 1. april 1953 ydede 9 portioner fortsat beregnes på det hidtidige grundlag, foreslås der visse ændringer i skalaen for såvel de pr. 1. april 1956 og 1. april 1957 nytilkommende portioner som de 5 sidste portioner, der blev bevilget ved loven af 11. juni 1954.

Den ændrede skala bevirker, at portionernes størrelse for pensionsgivende lønninger mellem 3 900 og 4 499 kr. forhøjes fra 144 kr. til 156 kr. I lønintervallet 4 500—5 599 kr. forhøjes portionerne fra 168 kr. til 180 kr., i intervallet 5 600—5 999 kr. fra 180 kr. til 192 kr. og i intervallet 6 000—6 399 kr. fra 3 pct. til 192 kr. For pensionsgivende lønninger på 6 400 kr. og derover udgør portionerne som hidtil 3 pct. af den pensionsgivende lønning.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, hvoraf bl. a. følger, at tillægget ydes med det fulde beløb til ugifte tjenestemænd over 30 år. For at hidføre en særlig lønforbedring for ikke-forsørgere mellem 25 og 30 år stilles der forslag om, at der til sådanne ikke-forsørgere sker udbetaling med de for forsørgere foreslåede satser af 7 portioner i finansåret 1956—57 og 8 portioner i finansåret 1957—58; de øvrige 9 midlertidige portioner udbetales de pågældende efter de hidtidige regler, d. v. s. med to trediedele af satsen for forsørgere. Forsåvidt angår beregningen af tillægget til samgifte tjenestemænd, har den lavestlønnede ægtefælle hidtil oppebåret 9 portioner med to trediedele og de sidst tilkomne 5 portioner med samme beløb som forsørgere, dog kun forsåvidt pågældende tjenestemand er over 25 år. Det foreslås nu, at de pr. 1. april 1956 og 1. april 1957 tilkommende nye portioner — ialt 3 — også ydes med de for forsørgere gældende beløb til lavestlønnede samgifte tjenestemænd over 25 år.

For pensionisternes vedkommende har jeg — bl. a. under hensyn til pensionernes størrelse — ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring i det hidtidige princip, hvorefter pensionisterne oppebærer det midlertidige løntillæg med 70 pct. Jeg skal i denne forbindelse henvide til, at den daværende formand for folketingets løn-

ningsudvalg, det konservative medlem hr. Karl Olsen, i sin ordførertale ved 2. behandling i tinget den 25. maj 1954 af lovforslaget om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd bl. a. udtalte følgende, jfr. folketingets forhandlinger 1953—54, sp. 5767:

„Vedrørende spørgsmålet om beregningen af det midlertidige løntillæg til pensionister er der rettet en henvendelse til udvalget fra statspensionistforeningen af 1950 i anledning af den i lovforslaget indeholdte bestemmelse om, at det midlertidige tillæg som hidtil skal udbetales med 70 pct. til pensionister. Da man imidlertid står umiddelbart for at begynde arbejdet i lønningskommissionen, vil det være naturligt, at man i forbindelse med behandlingen af de almindelige lønningsmæssige spørgsmål også der overvejer spørgsmålet om det rette forhold mellem den samlede løn og den samlede pension. Der har derfor i udvalget været enighed om, at det af statspensionistforeningen fremdragne spørgsmål bør overvejes i forbindelse med en almindelig lønningsrevision.“

Jeg er enig i denne udtalelse fra lønningsudvalgets daværende formand, og jeg finder ikke, at der i de forløbne 2 år er sket en sådan forskydning i forholdet mellem lønninger og pensioner, at man bør foregribe overvejselsen af dette spørgsmål i lønningskommissionen ved på nuværende tidspunkt at foretage en principiel ændring af det hidtidige beregningsgrundlag for det midlertidige løntillæg til pensionisterne.

I konsekvens af den foreslåede forhøjelse af tjenestemændenes midlertidige løntillæg foreslås de i tjenestemandslovens § 97, stk. 2, omhandlede honorarer, der reguleres på grundlag af antallet af reguleringstillægsportioner, forhøjet med 2 portioner à 3 pct. til 39 pct. for finansåret 1956—57 og med yderligere 1 portion til 42 pct. for finansåret 1957—58. Samme midlertidige tillæg foreslås ydet til statsrevisorernes lønninger.

Der har endvidere siden 1. april 1952 været ydet statstjenestemændene m. fl. et særligt tillæg til imødegåelse af en siden 1946 stedfunden lønnivellerings for de mellemste og højeste lønklasser. Det særlige tillæg har i finansåret 1955—56 udgjort forskellen mellem 11 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal por-